

Mor til mormor
hadde tuberkulose.
Ho måtte vere på sjukehus.

Heldigvis hadde mormor far.
Han heitte Einar
og var oldefar min.

Oldefar var snill.
Og han var flink til å snikre.
Ein dag snikra han ein krakk.
– Denne krakken er frå mor,
sa oldefar til den vesle jenta si.
Mormor sette seg på krakken.
Han passa akkurat for ei lita jente!

Kvar dag sat mormor
på krakken sin.
Om morgonen var krakken varm.
Når mormor sat på han,
var det som om ho sat på eit fang.

Om kvelden sat ho
heilt, heilt stille.
For når ho sat stille,
kunne ho høyre ein song.
Ein song om ei lita jente og ei mor.

MOR TIL MORMOR

AV ERNA OSLAND

ILLUSTRASJON: Inger Lise Belsvik
FORMGJEVING: Arild Torvund Olsen

© Nynorsksenteret 2013

Mormor hadde ikkje mor.

Eller rettare sagt:
Da mormor var lita, fekk ho ikkje
vere saman med mor si.
Mor til mormor var nemleg sjuk.